

NUMERO 3 / 2019 SYYSKUU

KAAKONRANTALAINEN KYLÄKULTTUURILEHTI ♦ XX VUOSIKERTA

Vilniemi - Rakila - Mäntlahti - Pyötsaari - Sydänkylä - Häppilä - Järvenkylä - Kuorsalo - Tammio

RAMNANTTAKKAA...



Mervi Hyppänen 2.8.1955 - 29.7.2019

ILKKA AHMAVAARA:

NÄIN MEILLE SITTEN KÄVI



Raija Moustgaard ympäröi minut lehden tekoon sanomalla, että ”tässä hän sinulla on tilaisuus näyttää mihin se ohjelmasi pystyy”. Vuonna 2000 lopputalvella aloitin Raijan kanssa Mäntlahden ensimmäisen kylälehdteen tekemisen, numero ilmestyi huhtikuussa, taitettuna maahantuomallani NewDealOffice ohjelmalla. Ohjelman kehitystyö sitten hiipui, mutta lehdeämme taitettiin sillä aina vuoteen 2006 saakka.

Raijan kanssa ehdin tehdä vain neljä numeroa hänen menehdyttyään nopeasti edenneeseen syöpään kesällä 2001. Toukokuun numero 2001 jäi Raijan viimeiseksi. Lehden nimi oli tuolloin Rannanpojat Raikaa ja julkaisijana oli ”kyläyhdistyksen tavoin toimiva” jo 1917 perustettu mäntlahtelainen Voimistelu- ja urheiluseura Mäntlahden Rannanpojat.

Lehti oli vuoden päivät ilmestymättä, mutta keväällä 2002 torppaani saapui Rannanpoikien puheenjohtaja Jouko Sahala seurassaan Mervi Värri (nyk. Hyppänen), joka oli valittu toimittamaan lehteä yhdistyksen puolesta. Olin tyytyväinen, sillä Raija oli ennen kuolemaansa maininnut Mervin henkilönä Rannanpojista, jonka kanssa kannattaa ja voi tehdä yhteistyötä. Mervin kanssa tehty ensimmäinen numero ilmestyi sitten toukokuussa 2002 ja parisuhdehan siitä meille samalla syntyi.

Mervi ei halunnut vastaavan tai päätoimittajan tittelä, vaikka sellainen jokaisessa lehdessä lain mukaan Suomessa tuleekin olla, joku, joka kantaa vastuun siitä, mitä julkaistaan. Mervillä oli takanaan 90-luvulla leikattu rintasyöpä ja hän myönsi, ettei hän haluaisi toimittajan tittelä, se kuin tuntui Raijan kuoleman jälkeen enteellisesti. Ensimmäisessä numerossa ei Mervin nimeä mainita ollenkaan toimituksen tiedoissa. 17 vuotta ehdimme sitten toimittaa ja kehittää lehteä, ennen kuin syöpä vei lopulta Mervinkin.

Ehdotin Merville, että laittaisimme päätoimittajaksi puheenjohtaja Sahalan, joka oli lehteämme aina avustanut, että näin myös ”sitouttaisimme” hänet lehden tekoon jatkossakin.

Jouko hyväksyi ehdotuksemme ja niin hän oli lehden päätoimittaja aina vuoden 2003 loppuun saakka, kolme vuotta, tehtävään mm. järjestää erinomaisilla suhteillaan numeron monistus jossakin lähinnä ilmaiseksi, yleensä valokopiokoneella. Mervistä vakiintui sitten myöhemmin toimituksen sihteeri (ei sanaa ”toimittaja”) ja minä otin sanan ”vastaava” taittajan tittelini seuraksi (ei siinäkään sanaa ”toimittaja”).

Neljän ensimmäisen vuoden aikana lehteämme alettiin ilmeisesti kokea merkittäväksikin vaikuttajaksi kyläyhteisössä, sillä vuoden 2004 alusta oli minun ja Mervin tietämättä perustettu jonkinlainen anonyymi toimitusneuvosto, jolle meidän piti yhtäkkiä tulostaa jokainen sivu ennakkoon hyväksyttäväksi. Tämä hidasti lehden tekoa huomattavasti, kun joka jutun kohdalla piti odottaa viikonkin päivät korjauksia. Korjauksia, jotka pääsääntöisesti olivat sitten lisäksi virheellisiä tai jo vanhentuneita. Teimme Mervin kanssa arkistotietoon ja haastatteluihin perustuvaa historian tutkimusta, mutta mäntlahtelaisten historian tuntemus rajoittui lähinnä perimätietoon. Näytti siltä, ettei vuoden 2004 ensimmäistä Marttojen historiasta kertovaa numeroa saada koskaan anonyymien konklaavien (ns. ”Mäntlahden toimitsijamiehet”) hyväksymään painokuntoon, joten sanoimme piut paut heille ja panimme lehden painoon. Vuoden 2003 alusta olimme siirtyneet kirjapainon käyttöön ja samaa painoa käytämme edelleen.

Vuonna 2004 perustimme lehteä julkaisemaan uuden yhdistyksen ja lehden nimeksi muutettiin tuon yhdistyksen nimen mukaan Rannantaikaa. Rannanpojat oli muuttunut jälleen vain urheiluseuraksi ja ryhtyi jatkossa mm. boikotoimaan lehteämme, heikohkolla menestyksellä tosin, sillä saimme niin Rakilan kuin Sydänkyllänkin, naapurikylien, osakaskunnat mukaan lehden tekoon ja samalla lehden lukijakunta laajeni ja myös sisältö. Nykyään mäntlahtelaisetkin, ainakin osittain, ovat palanneet taas kirjoittamaan ja ilmoittamaan lehdesämme.

Kyllästyneenä mäntlahtelaisten jatkuvaan mustamaalamiseen muutin kylästä pois Mäntlahden suuruhtinaskunnan puolelle, kuvitteelliseen paikkaan, jota johtaa alkuräjähdyksessä syntynyt Mäntlahden suuruhtinas. Mervi puolestaan jatkoi toimimista myös Mäntlahden puolella kuolemaansa saakka ja saikin aikaan kaikenlaista vastahankaiseen kylään, viimeiseksi kuntopuiston kunnan maale kylänrantaan. Hanke oli niin hyvin ja pitkälle ennakkoon ”sammutetuina lyhdyin” valmisteltu, etteivät mäntlahtelaisetkaan kehdanneet vastustaa sitä, edes osakaskunta, vaan kaikki tahot puolsivat. Tämöistä yksimielisyyttä kylässä ei liene aiemmin ollutkaan hankeasioissa. Suuruhtinaskunnan puolella oltiin tietysti kaikin voimin tukemassa hanketta jo aivan sen alkuhämäristä alkaen ja täällä sitä sanotaankin Mervi Hyppäsen puistoksi.

Kulunut kesä oli Merville ja minulle raskas, heinäkuussa yhteinen aikamme meni jo kokonaan sairaaloissa. Vain yhden yön ennen Mervin menehtymistä saimme nukkua kotona yhdessä, noin 8 päivää ennen kuolemaa. Emme menettäneet toivoamme, kuin vasta viimeisellä viikolla, jolloin Mervi kerran totesikin: ”näin meille sitten kävi”. Emme olleet tienneet, kumman meistä syöpä veisi ensiksi. Arpa lankesi Mervin kohdalle jo nyt, emmekä ensi kesänä yhdessä muistelekaan, kuinka rankkaa meillä tänä vuonna oli.

10.9.2019

Mäntlahden suuruhtinaskunnassa
Ilkka Ahmavaara



Selfieamatöörin. Mervi keksi yllättäen, että otamme selfien ja niin me tumpe-
lot otimmekin, elämämme ensimmäistä
kertaa, neljä päivää ennen Mervin kuolemaa.



RANNANTAIKAA...



KAakonrantalainen kyläkulttuurilehti XX VUOSIKERTA

Rannantaikaa väki ry:n jäsenlehti, sekä Sydänkylän ja Rakilan osakaskuntien tiedotus.

Julkaisija: Rannantaikaa väki ry, **rantai.fi**
Simonmäentie 18, 49840 Mänttälahti

Vastaava ja taiteija: Ilkka Ahmavaara
p. 045 136 5882, erakko@dlc.fi

Toim.siht: Mervi Hyppänen (ent. Väri)
(2.8.1955 - 29.7.2019)

Paino: Solver Palvelut, Anjalankoski
Lehti verkossa: **rantai.fi**

Tämä painos 200 kpl

Ilmestyy kerran vuodenaajassa

PANKKITILI: FI95 5506 0020 0615 50

Lehteen tulevat jutut pyydetään toimittamaan lehden toimitukseen Nro 1 helmikuun 15pv. Nro 2 toukokuun 15.pv. Nro 3 elokuun 15.pv. Nro 4. marraskuun 15.pv.

LÄHETTÄKÄÄ AINEISTONNE LEHTEEMME HYVISSÄ AJOIN!
Ettei juttunne julkaisu jää seuraavaan numeroon.

ISSN 1795-1054 (Painettu)

ISSN 2324-0792 (Verkkojulkaisu)

Asiaa tai ei - tässä numerossa:

AINEISTO SEURAAVAAN NUMEROON VIIMEISTÄÄN MARRASKUUN 15. PÄIVÄ!

- s. 2 Näin meille sitten kävi, pk, Ilkka Ahmavaara
- s. 3 Kesät viilenevät tasaista tahtia, Ilkka Ahmavaara
- s. 4 Klamilan kesäkuulumisia, Heli Varjakoski
- s. 6 Onnellisten ihmisten kylä, Arja Torkkeli
- s. 8 Onnellisten ihmisten kylä, Susanna Korpela
- s. 9 Onnellisten ihmisten kylä, Pekka Sallansalo
- s. 10 Marmutit Neuvo-teatterissa, Susanna Korpela
- s. 11 Mahdollista vaikka ei tavallista, Erkki Kupari
- s. 11 Elämälle, Vappu Harjumaaskola
- s. 12 Sirpillä, Pirjo Järvenkylä
- s. 14 Nykyajan matkustavaisia Museotiellä, Mirja Isoin

- s. 16 Sataman kioski, Jenni Yrjönen
- s. 17 Sorateiden huono kunto, Tuomo Peltola
- s. 18 Ankeriastutkimus virolahdella, Tuomo Peltola
- s. 19 Kalatalousalue ei ota kantaa turvekiistaan, Tuomo Peltola
- s. 20 Ilmoituksia

RANNANTAIKAA LEHDEN TILAAMINEN

Voit tilata lehden (4 nro/v) kahdella tapaa, maksamalla yhdistyksen vuotuisen 15 euron jäsenmaksun, tai tilaamalla lehden ei jäsenelle 23 eurolla.

Yhdistyksen tilinumero on:

FI95 5506 0020 0615 50

Muista maksun yhteydessä mainita postiosoite, johon lehden haluat.

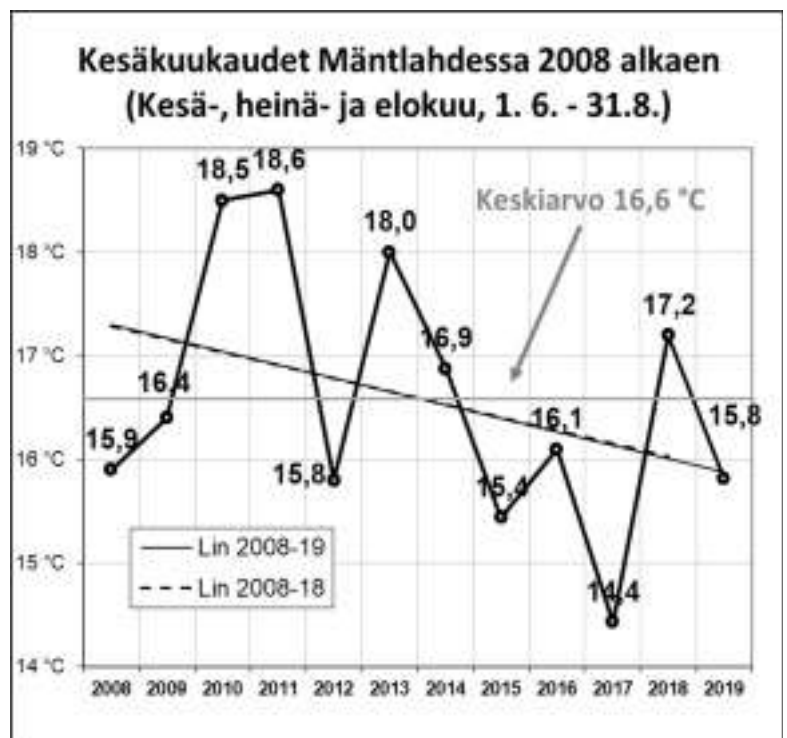
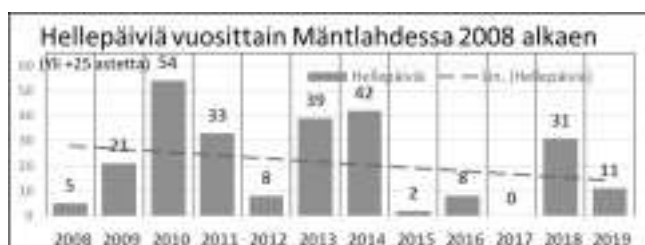
Lehden vanhemmat numerot luettavissa netissä **vuoden viiveellä** osoitteessa **rantai.fi**

KESÄT VIILENEVÄT TASAISTA TAHTIA

Kuumimmat kesät näyttävät jääneen taakse, vaikka yksittäisiä hellejaksoja sattuukin median riemuksi. Tänä vuonna kesäkuu oli lämpimin kesäkuukaudesta 16,3 asteella, heinäkuu 15,6°C ja elokuu 15,5°C. Kaikkien kolmen kesäkuukauden 12 vuotinen trendi on viilenevä, kuin myös itse kunkin kuukauden. Lehden sivustolta voi käydä katsomassa tarkemmat tiedot osoitteessa rantai.fi

Kuvasta oikealla näemme, että kesien 12 vuotisen keskiarvon alapuolella on 7 vuoden lämpötilat ja yläpuolella vain viiden. Myöskään hellepäivät eivät Mäntlahdessa ole lisääntyneet, vaan lineaarinen trendi näyttää vähenemistä, kuva alla.

Ilkka Ahmavaara



HELI VARJAKOSKI:

KLAMILAN KESÄKUULUMISIA



Klamilan Seudun kesän avasi kesätori, joka järjestettiin kesäkuussa koulun loppua seuraavana perjantaina. Totuttuun tapaan torilla oli leivonnaisia, mattoja, muniä, kahvio ja arpajaiset, musiikkia myös. Kesän ensimmäisen ja viimeisen torin kahvion tuotto menee kyläyhdistykselle, joka sitten varat käyttää kylän eduksi tavalla tai toisella. Kaikenlaista suunnitellaan, kaikki ei toteudu (onneksi, joku sanoisi), mutta lopulta jotakin taas tehdään. Tätä kirjoittaessa on viimeisen torin päivä, kohta pitää laittaa munkkitaikinaa alulle ja illalla myymään. Toivottavasti olette taas runsaslukuisena paikalla.

Tori-elämä tuntuu hiljenneneen viivemvuodesta, vaikkakin uusia myyjiäkin on saatu paikalle. Myyjät elävöittävät torikuvaa, vaikka on se hieno se "leipäjönokin". Toisaalta eipä ilman

myyjä olisi ostajiakaan, kun ei olisi mitä myydä. Kesän toiseksi viimeisellä torilla kävi esiintymässä Karhulan Mieslaulajat, kuten edellisenä kesänäkin. Hienon kuuloista, kun kymmenkunta miestä laulaa ilman säestystä, jokin laulu toi tipan silmäkulmaankin, oli niin koskettavaa.

Avoimet kylät - tapahtuma kesäkuun toisena lauantaina, jossa julkistettiin Klamilan Maisemapolkuja-mobiilireitti. Mobiilireitti toimii Nomadin kautta. Se on kännykkään tai tabletille ladattava sovellus, jonka avulla pääsee katselemaan eripuolilla Suomea olevia reittejä, jotka ovat yleensä hyvinkin paikallisia. Meillä osa kohteista on sellaisia, joita ei ns. jokamies tiennyt ennestään, mm Tiilikallion bunkkeri. Piti olla syntynyt tai muuten paljon aikaa viettänyt lähistöllä, jotta tiesi bunkkerista. Ja on siellä muitakin hienoja paikkoja, lataa sovel-



Kyläpiknikin hattukisan osanottajat. Kuva Ari Malmi.

lus ja kiertämään kohteita.

Elokuun alussa pidimme ensimmäisen syödään yhdessä tapahtuman torilla, Kylä-piknikin. Meitä oli lähemmäs kolmekymmentä paikalla, kaikilla jotain omaa evästä, josta tarjottiin kyllä vierustovereillekin. Oli mukavaa seurustella kaikessa rauhassa, välillä lauloimme yhteislauluja



Väkeä kyläpiknikillä. Valokuva Ari Malmi.



Kuorolaulua Klamilan kesätorilla. Valokuva Heli Varjakoski.

Malmin Markun säästyksellä ja lopuksi nautimme kyläyhdistyksen kahvit ja Sirkun leipomat herkulliset muffinssit.

Tulijoita oli pyydetty sonnustautumaan hattuihin, ja parhaalle hatulle oli luvattu palkinto. Suurin osa ei kuitenkaan ollut laittanut hattua päähän, ehkä ei vaan ole enää tapana käyttää hattuja. Paras kyllä löytyi, siinä oli hienosti kauden satoa mukana

vaikka välipalaksi, herneitä ja viinamarjoja. Liisi Byckling voitti hienon Miä ite-hankkeen lahjoittaman kukka-asetelman.

Seuraavaan Kylä-piknikkiin toivotaan enemmän osallistujia, ihan vain kun meilläkin jo oli hauskaa! Olettehan hereillä, kun tapahtuma sitten julkaistaan. Ehtii sitten miettiä etukäteen, että mitähän herkkua ottaisi evääksi piknikille. Julkaisuista puheenol-

len, kylätupa supistaa aukioloaikojaan näin kesätorien loppumisen jälkeen. Olemme jatkossa avoinna vain keskiviikosta perjantaihin klo 10-17. Syynä henkilöstöpula, jolle emme nyt voi mitään.

Syksyn Silakkamarkkinoiden järjestelyt ovat jo pitkällä, myyjille on laitettu kirjeet, muut paperityöt ovat melkein valmiit ja talkoolaisten töiden jakaminen on meneillään. Ilmoittaudu, jos haluat osallistua vaikkapa kahvitukseen lyhyemmänkin ajan. Aina on apukäsille tarvetta. Ja ajankohtahan on edelleen syyskuun viimeinen sunnuntai.

Meillä ainakin on paljon marjoja pihlajissa, tietääkö se vähälumista (ei pihlaja kahta taakkaa kann) vai ankaraa (paljon marjoja, ankara talvi) talvea? Ken tietää... ehkä se tietää pihalajanmarjahyytelöä kellariin...

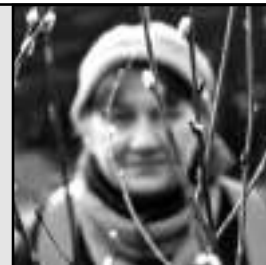
*mietiskellen Heli
Kylätupa Ronkulista*



Lauluesitys Kyläpiknikillä, valokuva Ari Malmi.

ARJA TORKKELI:

ONNELLISTEN IHMISTEN KYLÄ - HUPAELMA MÄNTLAHDEN TULEVAISUUDESTA



Kyläkulttuuri ja näyttämötaide yhdistyvät kesäteatterin kepeissä komedioissa, pääasiallisena tarkoituksena on naurattaa yleisöä paikkakunnan omilla tarinoilla. Kyläteatteri Marmutin tämän kesän esitys ei pettänyt näitä odotuksia. Nyt visioitiin Mäntlahden tulevaisuuden näkymiä lyhyehköillä kohtauksilla ja videoesityksillä. Yleisö tuli hilpeänä ja lähti vielä hilpeämpänä.

Tämän kesän näytelmän juoni kertoo miten Mäntlahdesta tuli onnellisten ihmisten kylä. Kylään muuttaa toisistaan vieraantunut eläkeläispari. Aviomies asettuu pihakammariin nikkarin vehkeineen. Hänellä on sosiaalista elämää kylän miesporukassa kalastellen ja metsästellän. Kaisa rouva ikävystyy kissoineen päärakennuksessa, ei ole hänellä mitään ajanvietettä. Kaisa huomaa kylänraitilla apaattisina rauhustavat vanhukset, jotka eivät kumma kyllä tervehti edes toisinaan. Kaisa aloittaa yhteisön elvyttämisen palauttamalla tervehdimisen tapakulttuuriin.

Kaisan aloitteesta haetaan ja saadaan kulttuurirahastolta apuraha projektiin, jonka tavoitteena on saada Mäntlahteen uudisasukkaita ja vilkas harrastustoiminta. Kun on vain mielikuvitus rajana tässä onnistutaan helposti. Kylään muuttaa jopa meditoiva it-miljardööri ja muita yksityisyrittäjiä. Koukkuniemen uimarannalla on lämpenemässä suomalaisten sulatusuuni. Lasten suusta kuuluu savvoo, toinen määkii kuin mummon tamperelainen lammas, stadilainenkin mahtuu joukkoon. Paljasjalainen mäntlahtelaislapsi on näytelmässä ainoa kylän murteen puhuja.

Näytelmään upotetuissa videois-

sa kylän apaattiset vanhukset ovat innostuneet zumbaamaan. Se eritoten riemastutti katsojat. Elpynyttä kyläkulttuuria edusti ukuleleorkesterin Hepokatti ja lasten perinneleikit. Mattolaiturin kalliolla kuvattu Marmuttien kuoro lauloi Vexi Salmen: "Maailma on kaunis ja hyvä elää sille, jolla on aikaa ja tilaa unelmille. Ja mielen vapaus...". Rantamaisemaan istui syvällisempi ja melodisempi lauluosuus kuin vilvoittava merituuli. Naamioteatteri, mistä Marmut on saanut alkunsa, jäi videoissa alkuperästään eksyneeksi pikakelaukseksi.

Pelle Miljoona ja meditoiva it-miljardööri jäivät tarinan kannalta irrallisiksi. Mutta olihan toisella aihetta lauluun rastapipossaan ja toisen budhalaisesta valaistumisesta saatiin kesäteatterille ominaista kakkahuumoria. Tavallaan olivat kaukomaatkin saapuneet Mäntlahteen.

Näin Mäntlahden kylä oli muut-



Kuvakaappaus esityksen videosta. Tekijä: Anni Arenius.

tunut maagiseksi onnellisuuden sammioksi. Loppukohtauksessa Kaisa tuijottelee kylän ihmeellistä tähtitaivasta ukkonsa kanssa. Molemmilta kylä oli parantanut psykofyysiset vaivat. Parani myös parisuhde, ukko muutti peräkammariin muttei kissanpoikia pesemään.

Risto Muurmanin perikunta oli luovuttanut keskeneräisen käsikirjoituksen Marmuteille. Tarinaa kuljettavien kohtausten poukkousta arvelen, että nimimerkin takana saattoi olla montakin henkilöä. Mäntlahtea myytiin hokemalla onnellisten ihmisten kylää kuin mainos-sloganissa konsa-



Kuvakaappaus esityksen videosta. Tekijä: Anni Arenius.

naan. Kylä myytävänä eniten tarjoavalle, maksukyvyttömät alkoot vaivautuko.

Mainostunnelmaa lisäsi joissakin kohtauksissa vuoropuhelujen virkakieli tyyliin mistä kielenhuollon oppaat varoittavat. Minut se pisti kuvittelemaan tulevaisuuden Mäntlahtea paikkana minkä ilmapiiristä oli välitön ja luonteva maalaismeininki kadonnut. Toisaalta alleviivattiin kyläyhteisön elinvoimaisuutta perinteisellä naapurien sosiaalisuudella.

Mervi Hyppäsen poismeno pysähtyi heti teatteriviikonlopun jälkeen. Mervi oli kyläkulttuurin todellinen johtava lady, kenties esikuva näytelmän Kaisalle. En voi olla ajattelematta, mitä Mervi olisi tästä komediasta sanonut. Olisiko hän vain naureskellut apaattisina laahustaville mäntlahtelaisille vai paheksunut vitsin varjolla heitettyä aliarviontia. Mervi se järjesti tapahtumia ja sai ne toteutumaan aina varmuudella ja etuajassa. Hänen tarmonsa ja iloisuutensa tarttui muihinkin.

Mervin kanssa olisin varmaan pohtinut mistä muodostuu onnellisten ihmisten kylä tosielämässä. Olisimme olleet yksimielisiä, että Mäntlahti on jo onnellisten ihmisten kylä – ainakin joillekin ja joskus. Siihen tarvitaan asennetta ja mielen vapautta. Onnellisuustutkijoiden mukaan onnellisetkin ihmiset ovat kokeneet elämässään menetyk-



Kuvakaappaus esityksen videosta. Tekijä: Anni Arenius.

siä ja vastoinkäymisiä. Heillä vain on kykyä etsiä uusia mahdollisuuksia ja tarttua niihin, sen sijaan, että jäisivät tuhkaan tuijottelemaan. Maalaiskylä esittämissä taiteissa on usein näennäisen salliva yhteisö, missä on kuitenkin omat salaisuutensa ja julkilausumattomat sääntönsä. Niitä ravistelemaan tarvitaan ulkopuolinen. Mäntlahti on mielestäni jo nyt siitä onnellinen, ettei meitä rajoita uskonlahkot eikä patruunat. Täällä on monta pientä puuhakasta ryhmää keskenään hyvässä sovussa. Kyläraitti hiljenee talvella, silloinkin jää monta vaihtoehtoa. Sitä voi surkastua television ääreen, etsiä netistä seuraa tai/ja nähdä naapurit voimavarana pieneen yhdessäolon ja tekemisen onneen.

Kyläteatteri Marmutit on ratkaisujen äärellä. Risto Muurman tal-

lensi ansiokkaasti paikallishistoriaa kylänäytelmiinsä. Kukaan ei voi, tuskin haluaisikaan, astua Riston saappaisiin. Tähän pysähtyminen olisi silti menetys Mäntlahden kyläkulttuurille sekä laajemmalle joukolle kesäteatterin ystäviä. Näkisin mielelläni kyläteatterissa kotikutoisen musikaalin. Marmuttien musikaaliset taidot ja laulunlahjat riittäisivät hyvin sen esittämiseen. Videotekniikkaa voisi hyödyntää vastakin. Se olisi yleisöä osallistavaa modernia näyttämötaidetta tämän kesän malliin.

Marmutit voisivat tuoda meille piristystä syksyn synkeyteen pitämällä marraskuun iltamat Toivolassa. Siihen riittäisi hupaelman ainekset: vanhat vitsit, laulut, ukeleleet, yksi harmonikka ja tietenkin rohkeaa kokeilumieltä. Kun tie loppuu on lähdeävä umpihankeen. Näytelmän jossaikin kohtauksessakin haastettiin tähän heittämällä Hellaakosken väännöksiä. Siis.

”Tietä käyden tien on vanki, vapaa vain on umpihanki”. Aaro Hellaakoski (1947) Lyhyesti. Aforismikokoelmasta: Huojuvat keulat.

Arja Torkkeli



Kuvakaappaus esityksen videosta. Tekijä: Anni Arenius.

SUSANNA KORPELA:

ONNELLISTEN IHMISTEN KYLÄ

VALOKUVAT: SUSANNA MUURMAN-OVASKA



Tänä vuonna Mäntlahden Toivolassa esitettiin järjestyksessään jo 9. Kyläteatteri Marmut:n täysipitkä näytelmä, joka kertoi tarinaa autoituvasta kylästä ja sen asukkaista. Aiemmistä vuosista poiketen esitys sijoittui menneen sijasta nykyhetkeen, ja sisälsi enemmän kuvitteellisia hahmoja

ja tapahtumia kuin ennen, mikä hieman jakoi mielipiteitä katsojissa. Ensimmäistä kertaa mukana oli myös videotykki, jonka avulla katsojat pääsivät näkemään lyhyitä videopätkiä mm. zumba-harjoituksista ja ukulelepiirin soitosta. Videot olivat esityksissä tykättyjä, ja myös nii-

den tekeminen oli hauskaa.

Kyläteatteri Marmut kiittää katsojia, yhteistyökumppaneita ja kaikkia tavalla tai toisella Onnellisten ihmisten kylässä mukana olleita.

Susanna Korpela



Kylän uusi asukas Kaisa Tiili (Anna-Mari Suortti) näkee unessa sukulaisensa - itse Pelle Miljoonan (Henri Saarainen).



Papan (Tapani Korpela) työt (Sinna Korpela, Elsa Ovaska ja Maisa Ovaska) kuuntelemassa iltasatuna tarinaa menneistä ajoista.



Kyläteatteri Marmut:n joukkio koossa Toivolassa.



Kylään muuttanut tekoäly-yrittäjä (vas. Jarkko Korpela) hämmästyttää Vikkaa (oik. Arto Tulkki) puheillaan Hong Kong:n saasteista, lääkärirobotistaan ja virtuaalirahoista.

PEKKA SALLASALO, KATSOJAN ARVIO:

ONNELLISTEN IHMISTEN KYLÄ



Kävin taas perinteisesti katsomassa kyläteatteri Marmutin esityksen sunnuntaina 28.7.2019 Mäntlahdessa seuratalo Toivolassa. Sali oli miltei täynnä, arviolta n. 60 henkilöä katsomassa.

Tällä kertaa näytelmän aiheena oli varmaan osin fiktiivinen, mutta myös pitkälti todenperäinen aihe, Onnellisten Ihmisten Kylä. Näytelmä kertoi, miten pienten kylien ongelmana on väestön

ikäntymisestä johtuva talojen ja kylien tyhjeneminen. Uusia tuulia ja ideointeja kylän ja sen asukkaiden hyväksi tuovat uudet asukkaat.

Käsikirjoitus poikkesi taas tavanomaisuudesta. Aihe oli varsin ajankohtainen, antaen vinkkiä siitä miten kyläyhteisö saadaan taas vireäksi ja elinvoimaiseksi.

Lopputuloksena aktiivinen ja hyvinvoiva kyläyhteisö, jossa kai-

killä on hyvä olla ja ihmiset tuntevat olevansa onnellisia.

Kaiken kaikkiaan hyvä ja mielenkiintoinen esitys, jossa sai myös naureskella. Esiintyjät, vaatetus, lavastus ja musiikkitehosteet olivat erinomaisia, unohtamatta Marttojen keittämää kahvia ja paakelseja väliajalla.

Pekka Sallansalo



Näytelmän julisteessa on taustana Kerttu Arnoldtin muistinvarainen maalaus lapsuutensa kylästä.

SUSANNA KORPELA:

MARMUTIT VIERAILULLA NEUVO-TEATTERISSA

VALOKUVAT: SUSANNA KORPELA



Lavastus oli saatu loistavasti toteutettua ihan oikeilla rakennuksilla. Kuvassa Paten autokorjaamo - ihka oikeine korjattavine autoineen.

Sunnuntaina 30. kesäkuuta joukko Kyläteatteri Marmut:n näyttelijöitä ystävineen lähti vierailulle Lauanniemeen Neuvottomaan katsomaan Neuvo-teatterin esitystä Tää on kylän tapa. Näytelmän on käsikirjoittanut Markku Hyvönen ja ohjannut Miikka Koljonen, joka itsekin esiintyi lavalla.

Perille päästyämme pysäköintialue oli jo täynnä autoja, mutta pysäköinninohjaus toimi ja mekin löysimme vielä helposti paikkamme. Myös perille oli helppo löytää, sillä tie oli hyvin viitoitettu jo kaukaa. Järjestelyt olivat kaikin puolin toimivat ja etukäteen varatut katsomopaikatkin selkeästi merkitty. Neuvo-teatterilla on ulko-katsomo, ja siellä oli tarjolla istuinalusia puupenkkejä varten. Ulkotiloissa lavastuskin oli erilainen kuin sisätiloissa - paikalla oli mm. puucee ja näyttämölle ajettiin useita kertoja ihan oikealla henkilöautolla.

Itse näytelmä kertoi hyvin elävästi

tarinaa pienen kylän elämästä "keskellä ei mitään" - siitä, kuinka nuorukainen halusi lähteä sieltä maailmalle ja kuinka kylässä tiedettiin kaikkien asiat. Myös parisuhdekuviot näyttelivät keskeistä osaa juonenkäänteissä. Vaikka kuiskaajaa välillä tarvittiinkin, niin näyttelijöillä oli hyvin roolit hallussa ja ne istuivat esittäjilleen. Ensimmäinen osa ennen väliaikaa kului hahmoin tutustuessa, mutta kahvin jälkeen oli jo ihan pakko nauraa - niin huvittomaksi meni touhu pienessä kylässä. Päällimmäisenä mieleen jäi se, kuinka pieneen Toyotaan onnistuttiin saamaan 6 ihmistä sisälle samaan kyytiin kun Sallan (Niina Arola) synnytyks käynnistyi ja se, kuinka kauniisti näytelmän tyttölapsi (Siiri Husu) lauloi. Ehdottomasti hyvän mielen jättävä näytelmä. Ja se kylän tapa...no se on se, että hinta kaikessa aina tuplaantuu - "Onko satanen liikaa?" - No ei. "No se on sit kakssataa!"



Autokorjaaja Patea esitti Ville Lähti (vas.), joka kertoi että mikäli vuoro-anoja ei joskus muisteta, niin ne keksitään. Vieressä kylään kesälomalle tullutta lääkäriä esittänyt Miikka Koljonen, joka on myös ohjannut näytelmän.

Susanna Korpele

ERKKI KUPARI:

MAHDOLLISTA VAIKKA EI TAVALLISTA



Kahdeksanvuotias Anna-tyttö istui Harvajanniemessä kesämökin pihalla, ja uskoi perhosen rakastuneen häneen. Se pyöri hänen ympärillään ja istahti olkapäälle.

Samaan aikaan korvessa Vaali maantientien suunnassa samanikäinen Mari tutkiskeli muurahaispesää metsässä kallion rinteessä, kun hän kuuli rapinaa selkensä takaa. "Krhmm, krhmm, mitä touhuat?" kuuli hän äänen. Mari kääntyi ja näki edessään suuren karhun.

"Muurahaisia katselen. Ne näyttävät huolettomilta", hän vastasi, "kuin morjens vaan." Karhu tarttui heti sanoihin. "Vai huolettomilta, painaako sinua jokin asia?"

"Olen täällä metsässä piilossa. En palaa enää koskaan kotiin." "Oho", hämmästytti karhu. "Mikä

juttu tuo on?" se kysyi. "Vanhemmat vaivaavat. Äiti lyö ja isä haukkuu", Mari vastasi.

Karhu kysyi: "Kauanko olet ollut täällä metsässä?" "Viikon, eikä kukaan ole käynyt lähelläkään. Tämä on hyvä paikka", Mari vastasi.

"Kuullostaa pahalta. Mihin muualla voisit asua?" Mari vastasi: "Olen jo muuttanut tänne metsään. Minulla on koulukirjat mukamani ja toiset vaatteet. Tuossa katajan alla on peti."

Karhu mietti ja raapi päätään. "Miten selviät talvesta ja käyt täältä koulua? Poliisihan nappaa sinut sieltä koulusta ja vie takaisin kotiisi."

Mari sanoi miettineensä asiaa. "Se tässä on ongelma. Missä te asutte?" Karhu vastasi, että he nukkuvat puiden alla ja talvet kuopissa kantojen koloissa.

"Jos minä tulisin teidän luoksesse, ja rakentaisimme yhdessä hirsitalon koulukirjan kuvan mukaan, niin silloin aloittaisin siinä tuvassa kaikille karhuille koulun. Opettaisın teidät kaikki lukemaan ja kirjoittamaan. Tiedätkö, että koulun jälkeen voi jatkaa opintoja vaikka ammattikorkeakoulussa? Teidän lapsistanne voi tulla vaikka insinöörejä tai analyytikkoja."

Ajatus miellytti karhua ja toimeen ryhdyttiin heti.

Harvajanniemellä pihassaan istunut Anna oli näistä asioista kokonaan tietämätön. Perhonen ei ajatellut sen kummempia ja istui hänen olkapäällään.

Tämä oli vasta tarinan alku. Kerron joskus toiste lisää.

Erkki Kupari

VAPPU HARJUMAASKOLA:

ELÄMÄLLE



VALOKUVA VAPPU HARJUMAASKOLA



Elämälle

Ilonko toit
Tuskanko veit
Ei, annoit molemmat
Elämän annoit elääksemme
Rikkaudet löytääksemme
Lähellesi tullaksemme
Sydämet rakastaaksemme.

Vappu Harjumaaskola

PIRJO JÄRVENKYLÄ:

SIRPILLÄ



Klamilan Järvenkylän Takalassa vietettiin perjantaina 16.8. eurooppalaisen hankkeen elonkorjuutapahtumapäivää.

Hankkeen tarkoituksena on edistää tietoa maatiaiskasveista ja niiden viljelyllä tukea geneettisen monimuotoisuuden säilymistä.

Paikalla oli isäntä Lauri Takalan lisäksi Luonnonvarakeskuksesta tutkija Maarit Heinonen sekä monia asiasta kiinnostuneita ammattilaisia ja harrastajia. Osa Takalan luomuruispellosta oli jätetty puimatta, että tutustujat saisivat itse käytännössä oppia sirpillä leikkaamista, lyhteen solmimista ja kuhilaan tekoa. Vilja puidaan nykyisin puimurilla, viisikymmentä vuotta sitten oli vielä puimakoneita, viikatteet sitä ennen viljaa kaatamassa.

Sirppi on monelle vieras kapine, siitä tulee ensinnä mieleen vain vasara. Kätevä työväline se kui-



Kaksi lyhdettä vastakkain, siitä aloitettiin kuhilaan teko, oikealla isäntä Lauri Takala.

tenkin oli, kun muutama hyvin työn osaava neuvoi, ja lähes kaikki kokeilivatkin leikkaamista ja ainakin parin lyhteen tekemistä. Toiset jaksoivat pitempäänkin, ja puimatta jätetystä alasta

saatiin monen monta eri kokoista ja hiukan eri näköistä lyhdettä.

Lyhteet asetettiin vastakkain tähdit ylöspäin, niin että alle kes-



Neljä komeaa kuhilasta, työmiehet käyvät kahville tyytyväisinä.



Ruis leikattiin sirpillä.

kelle jäi ikään kuin pieni oveton maha, ja hatuksi kuhilaan päälle levitettiin pari lyhdettä sateen-suojaksi, ylinnä oleva tyviosa vielä käännettiin aurinkoa kohti pyytämään poutaa.

Työnteon lomassa keskusteltiin maatiaiskasvien tarpeellisuudesta ja vanhoista viljankorjuutavoista. Kuulemma sirpillä leikkuu oli naisten hommaa, miehet kokosivat lyhteet. Viljankorjuu oli kylässä sosiaalinen tapahtuma, kyläläiset tekivät usein urakan yhdessä. Sitten raskaan, usein

helteisen uurastuksen jälkeen iloittiin koristelemalla viimeinen lyhde joko kukilla tai vaatteilla. Sadon onnistuminen ja leipäviljan saanti oli elintärkeää vielä viime vuosisadalla jokaiselle, nyt keskustellaan ruokahävikistä: käyttökelpoista ruokaa hukataan surutta ja suuria määriä. Ihmisillä ei enää ole omakohtaista kosketusta alkutuotantoon, kaupastahan ruokaa saa ja sitä riittää.

Takalan ruis on vanhaa lajia, ainakin kahdeksikymmentä vuotta tilalla viljeltyä nimeltään

Hermanni tilan ensimmäisen isännän mukaan. Lauri Takala rekisteröi kolme vuotta sitten Hermanni-rukiin, ja ruokaviraston ylläpitosopimuksen mukaan sitä pitää varastossa aina olla täyttämään kahden hehtaarin alan. Maatiaisruis on talvenkestävää, pitkäolkista, parimetristä, ja kasvaa hyvin vaatimattomissa oloissa. Ruis oli kylvetty syyskuun 11. päivänä ja talvehtinut hyvin. Rekisteröity ruis vaatii kolmensadan metrin suojarajan muulta rukiilta pysyäkseen riittävän muuttumattomana. Jalostetut rukiit tuottavat yleensä paremman sadon, mutta maatiaiskasvit ovat varmempia aikaa myöten.

Viljelijän työ ei suinkaan vielä tänään loppunut: on siirrettävä riiehen kuivumaan, puitava tavalla tai toisella, puhdistettava akanoista, jauhettava. Jumalanviljaa, sanottiin, ei leipäpalastakaan saanut heittää pois.

Pirjo Järvenkylä



Kartta Maanmittauslaitoksen karttapaikan aineisto 9/2019.

MIRJA ISOIN:

NYKYAJAN MATKUSTAVAISSIA KUNINKAANTIELLÄ

KUVAT MIRJA ISOININ ARKISTO



Sähköpostiin kilahtaa viesti. Se on Marcolta ja Aurelialta. He tarvitsivat yösjän matkalla Helsingistä Pietariin. He kuuluvat Couchsurfing-järjestöön kuten minäkin. Suomeksi nimi käänny sohvasurffaajiksi, tiedättehän nuo kalifornian lainelautailut. Tässä tapauksessa siirrytään matkan edistyessä sohvalta sohvalle.

”Couchsurfing on internetissä toimiva vieraanvarausjärjestö, jonka tarkoituksena on tarjota paitsi mahdollisuus ilmaiseen majapaikkaan matkalla ollessa, myös kulttuurivaihtoa uusien tuttavuuksien muodossa. Majapaikan tarjoaminen perustuu pääsääntöisesti vastavuoroisuusperiaatteelle.” Wikipedia

He saapuivat sovitusti toukokuusena iltana yli vuosi sitten poljetuaan Porvoosta Klamilaan. Heti alkoi puheen pulputus. Marcolla on mahtavat rastat ja hän on pariskunnan puheliaampi puolisko. Ventovieraiden majoittaminen sujuu hyvin kun ei tarvitse kantaa huolta puheenaiheista. Aurelia on ranskalainen media-alan ammattilainen ja Marco italialais-englantilainen opettaja ja tapahtumajärjestäjä. He asuvat Barce-

lonassa, mutta matkaan he lähtivät Pariisista lentäen Helsinkiin. Siitä matka alkoi pyöräillen. Määränpää on Singapore ja matkaan on varattu 15 kuukautta.

He eivät polje yksin intohimosta pyöräilyyn vaan he keräävät lahjoituksia kahteen polkupyöriin liittyvään hyväntekeväisyysprojektiin. Yksi kohde on mahdollistaa pyöräily myös vammaisille ja toinen avustettava ryhmä ovat kehitysmaan tytöt, joiden koulutietä pyörät turvaavat. Koulumatkat sujuvat nopeammin eikä tarvitse oikaista paikoista, joissa joutuu raiskatuksi tai ihmiskauppan uhreiksi.

Aurelian ja Marcon matkantekoa voi seurata Facebookissa nimellä: 4 wheels 2 hearts 1 world. Sieltä voi klikkautua videoihin ja nettisivulle. Tällä hetkellä pariskunta on Intiassa. He ovat polkeneet 20 000 km, keränneet 5000 Iso-Britannian puntaa ja lahjoittaneet pyöriä sekä opettanneet niiden huoltoa.

Kuninkaantie vetää puoleensa pyöräilijöitä yhä, vaikka tie 170 olisi mäetön ja ison osan matkasta Haminasta Vaalimaalle voi ajaa pyörätietä. Marcon mielestä



Marco ja Aurélie ovat nyt polkeneet 20000 km Intiaan. Toivotamme heille hyvää loppumatkaa!

Museotie Haminasta Vaalimaalle oli yksi matkan hienoimmista pätkistä, vaikka aviopari on kokenut maapallon mahtavimmat vuoristot Hindu Kushilla ja silkkien Himalajalla Kiinasta Pakistaniin. Täytyypä opetella katsomaan Museotietä uusien, arvostavien silmin. Liika tuttuus luo ylenkatsetta, tietää englantilainen sanonta. Elinikäinen yhteys tähän pätkään Kuninkaantietä on sen varrella asuville normipäivää.



Toukokuussa 2018 matka Singaporeen oli aluillaan ja taukopaikaksi valikoitui pyterlahtelainen maitolaituri. Tämän lehden ilmestyessä Marco ja Aurélie polkevat Myanmarin mutaisia teitä.



Aurélia ja Marco 421 kilometrin etapilla. 421 on heidän hyväntekeväisyysohjelmansa nimi. Yhtä monta kilometriä Helsingistä. Onkohan se vielä Kuninkaantietä?

Pyöräileviä sohvasurffaajia käy ehkä viisi kertaa vuodessa. Viimeisin vieras oli Anna Kamts-haktasta, Amurin varrelta, poikansa kanssa. He olivat lentäneet Moskovaan ja ostaneet käytetyt pyörät sieltä. Heidän määränpäänsä oli Tove Janssonin saari Porvoon edustalla. Saksalainen Hermann oli jäänyt eläkkeelle ja pyöräili Itämeren ympäri ikäänkuin siirtymäriittinä. Vastaava siirtymä tai surun työstäminen jollein muulle on pyhiinvaellus Santiago de Compostelaan.

Suomalainen Ella kuvasi itärajan sen koko pituudelta ja tunnelmia Suomenlahdelta Lappiin. Hän myös haastatteli kyläläisiä.

Pari viikkoa sitten tuli viesti hollantilaiselta Geertiltä, että hän oli päässyt Tessalonikaan ja oli lähössä kotiin Haagiin. Hän ei tarkkaan ottaen ollut sohvasurffaaja vaan oli nähnyt netistä, että Klamilassa on majoitusta Ojamaantiellä. Sinne saavuttuaan ketään ei ollut paikalla. Satuain menemään kylätuvalle, jonne hän oli kavereineen mennyt kysymään neuvoa ja he saivat yösijan Koukilta.

Heinäkuussa kylätasolla huomiota herättänyt vierailu oli, kun



Entisaikojen maantierosvot iskivät sopivilla kangasmetsätaipaleilla Kuninkaantiellä matkaavien kimppuun. Väijytys tapahtui Rakilan Pistoolikivien kaltaisten siirtolohkareiden takaa. Häränkangas Virolahdella oli toinen matkalaisten pelkäämä alue. Nykymatkaillijat polkevat turvassa rosvoilta. Ovatko he turvassa moottoriliikenteeltä? Sitä on viime aikoina pohdittu.

kaksi slovakialaista liftaripoikaa kiipesi Klamilan hyppyratoriin ja kuvasivat sieltä avautuvat upeat maisemat. Julkaisin kuvat heidän luvallaan Kylätupa Ronkulin Facebook-sivulla.

Maailma siis saapuu Klamilaan kaikessa rikkaudessaan kuten ennenkin. Majataloja ovat nykyään mökki- ja airbnb-majoitusta, mutta sijansa on tälläkin mallilla, jossa vieraat ja isäntäväki joutuvat suoraan kontaktiin ja oppivat toinen toisiltaan.

Mirja isoin



Pyöräilevät hollantilaiset Marco (vas) ja Geert (oik) olivat matkalla Haagista Pietariin. Marco jatkoi Tallinnaan ja kotiin kun taas Geertin 3 kuukauden matka vei Kreikkaan.



Neljän pyörän, kahden sydämen ja yhden maailman iskulauseella pyöräilevät kiinnittivät huomion Kuninkaantien komistuksiin, vanhoihin taloihin ja maitolaitureihin.

JENNI YRJÖNEN:

SATAMAN KIOSKI

JULKAISTU ALUNPERIN KLAMILA.FI SIVUSTOLLA. VALOKUVAT JENNI YRJÖNEN.



Sataman Kioski Klamilan kalasatamassa palveli jälleen koko kesän niin vierasvenelaiturissa vierailuvia veneilijöitä kuin maateitse tulevia matkalaisia, sekä tietysti kyläläisiä. Kahvia, pullaa, jätskiä ja limua oli tarjolla viikon jokainen päivä.

Tänä kesänä Kioskissa asiakkaita palveli Emilia Pelttoheimo reippaalla ja iloisella asenteella. Emilian työtehtäviin kuului asiakaspalvelun lisäksi kahvin keitto, siivous sekä myös veneilijöiden sauna- ja suihkutilojen yleisen siisteyden ylläpito. Nuori nainen vakuutti että kaiken ehtii kyllä tehdä hyvin yhden työpäivän aikana. Kesätyöpaikka kioskissa oli Emilialle mieluisa, iltapäivät painotteiset työajat sopivat urheilevan nuoren aikatauluun ja palkka oli hyvä lisä opiskelijabudjettiin.

Asiakkaita riitti mukavasti joka päivälle, kauniina aurinkoisena kesäpäivänä terassi täyttyi kahvittelijoista, mutta kyllä janoisimmat löysivät perille myös hie-



Sataman kioski

man sateisenpanakin päivänä. Väkeä kävi ympäri Suomea mm. Raumalta purjehtien, unohtamatta kansainvälisiä vierailijoita. Kaukaisin vene Klamilaan purjehti Saksasta.

Maateitse tulleita vierailijoita kiinnosti kahvin lisäksi myös satamassa sijaitsevat muistomerkit.

Upeat maisemat, ystävällinen palvelu ja tuore kahvi, toisin sanoen Sataman Kioski on täydellinen paikka käydä nauttimassa iltapäiväkahvit!

Jenni Yrjönen (klamila.fi)



Vierasvenelaituriin saapuvat voivat halutessaan vuokrata Kioskista polkupyöriä.



Vierasvenelaituripaikkojen myynti tapahtuu Sataman Kioskista.

TUOMO PELTOLA:

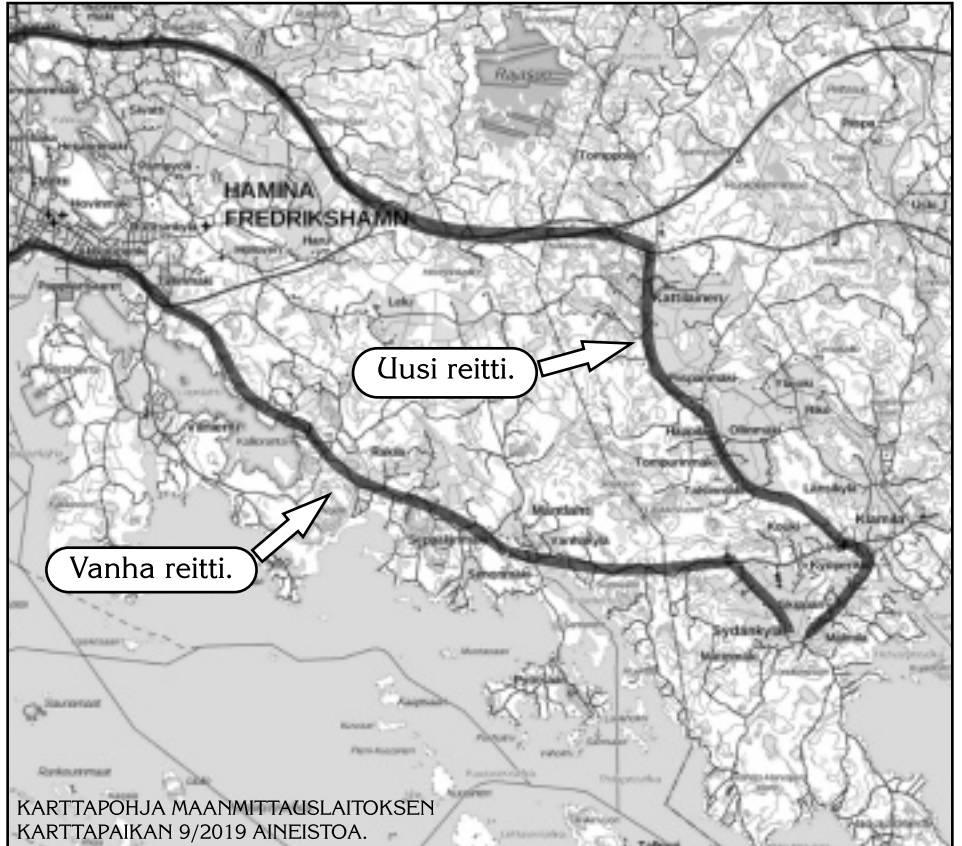
SORATEIDEN HUONO KUNTO



Paikalliset sorapintaiset maantiet ovat olleet tämän kesän vielä edellisiäkin kesiä huonommassa kunnossa. Puutteet tien hoidossa aiheuttavat tien huomattavaa kulumista, pölyämistä ja epätaisuutta ajoradalla.

Pölyämistä on lisännyt pääasiassa Sunilaan menevien puutavara-autojen muuttunut ajoreitti. Tänä kesänä oli normaalia enemmän metsähakkuita ja autot ajoivat Skipparinkylän kautta Häppiläntietä pitkin moottoritiele. Aiemmin Manstuolista ja Harvajalta lähteneet autot ajoivat Sydänkylän tienhaaran kautta asfaltoitua Museotietä Haminan läpi Sunilaan.

Nykyisin Haminan läpiajo on tehty tarkoituksella hankalaksi ja hitaaksi. Alhaiset nopeudet ja nykyisille isoille puutavara-autoille alimitoitettut useat kiertoliittymät ovat siirtäneet liikenteen



KARTTAPOHJA MAANMITTAUSLAITOKSEN KARTTAPAIKAN 9/2019 AINEISTOA.

Ennen tukkirekat rannikon metsäalueilta kulkivat Sunilaan suoraan Haminan läpi Museotietä pitkin. Haminaan rakennetut lukuisat kiertoliittymät ovat tukkinneet reitin, ja rekat vaihtoivat Häppiläntielle.

mät ovat siirtäneet liikenteen uusille urille.

neet kuntaan ja paikallispoliitikoille valtion tien huonosta hoidosta.

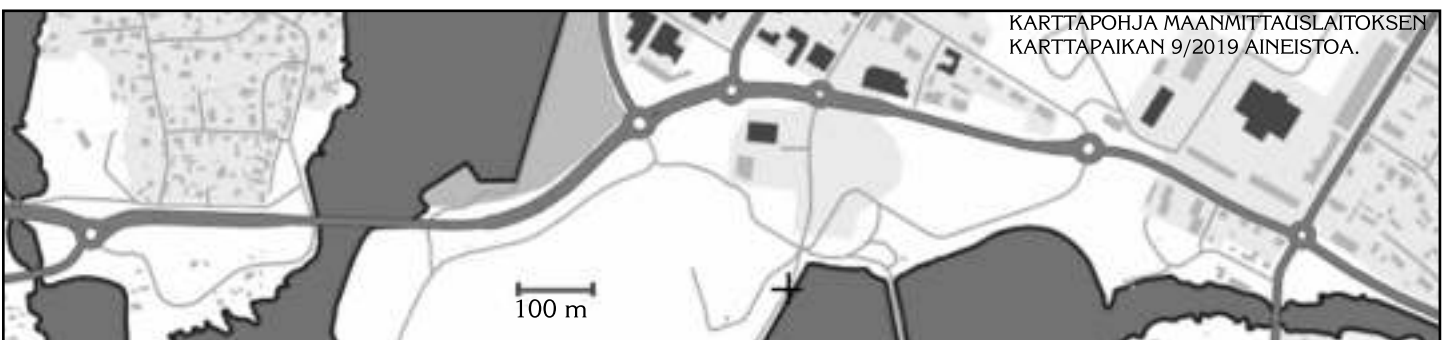
Sorateille siirtyneet painavat autot rikkoivat nimismiehen kiharat ja tällöin irtonainen kuiva suolaamaton pintasora pölyää kovasti vilkkaasti liikennöidyillä teillä, aiheuttaen paikallisille asukkaille suurta haittaa. Tien kuntoon liittyvät palautekanavat eivät tunnu toimivan, joten ärsyntyneet asukkaat ovat valitta-

Kunnasta lähti ELY-keskukselle vaatimus, että sorapintaisten maanteiden hoito tehdään laatuvaatimusten mukaisesti ja palautekanavien toimintaa on kehitettävä.

Tuomo Peltola



Yle uutisoi 11.12.2012 tukkirekkojen pitempien muutoksista. Kuvakaappaus Ylen uutissivuilta.



KARTTAPOHJA MAANMITTAUSLAITOKSEN KARTTAPAIKAN 9/2019 AINEISTOA.

Pitkillä, yli 20 metrin tukkirekka yhdistelmillä ei enää ajeta Haminan läpi ongelmitta. Raskas puutavarakuljetus Sunilaan on siirtynyt sorateille.

TUOMO PELTOLA:

ANKERIASTUTKIMUS VIROLAHEDELLA

VALOKUVAT TUOMO PELTOLA



Luken tutkija Jouni Tulonen saapui sovitus tiistaina 6. päivänä elokuuta Klamilan kalasatamaan. Tutkijan käyttöön oli saatu kalahalli kahdeksi päiväksi. Aluksi tutkittiin Arto Peltolan pyytämät 12 ankeriasta ja sen jälkeen Hannu Peltolan pyytämät 12 ankeriasta. Alapihlajan kalastajat Risto Byckling, Juha Värri ja Pekka Päärni toivat myös pyytämänsä ankeriaat tutkittaviksi.

Tutkimuksen jälkeen nautittiin välipalaa Klamilan veneilijöiden grillikioskilla. Kiitoksia veneilijöille kun saimme käyttää erinomaista ruokailupaikkaa, Kokkina toimi Arto Peltola valmistaen savustettuna ja paistettuna ankeriasta 11 henkilölle.



"Ota nyt kuva Artosta, ei tarvitse lisätä saalista kun on 3000 ankeriasta veneessä"

Välipalan jälkeen lähti kolme venekuntaa siimoille ankeriaan pyyntiin lähivesille. Pyyntiin laskettiin kuusi siimaa.

Aamulla tutkija tutki saaliin ja oli tyytyväinen tapahtumaan, vaikkakin jäätiin hiukan 50-100 ankeriaan tavoitteesta. Tämä tutkimus oli kolmas kerta kun Klamilan seudun ankeriasta näin laa-

jasti tutkittiin. Tutkimusta sovitettiin jatkettavan ensivuonna. Uusia ankeriasta kiinnostuneita pääsee mukaan tutkimukseen kunhan vain ilmoittautuu allekirjoittaneelle.

Istutus-suunnitelmasta piirrettiin kartat mihinpäin Virolahtea valtion kustantamat 11 000 ankeriaanpoikasta istutetaan. Istutus suoritettiin 14 elokuuta.

Tuomo Peltola



Risto Byckling ja Anssi Koskela.



Olli Kuhta, Hannu Peltola, Jaakko Koskela ja Jouni Tulonen.



Jallo Malmi ankeriaan istutuksessa.

TUOMO PELTOLA:

KALATALOUSALUE EI OTA KANTAA TURVEKIISTAAN



Hamina-Virolahden kalatalousalueen hallituksen kokouksessa keskusteltiin Vapon suunnitelmasta aloittaa turvetuotanto Heinä-Vaajersuolle. Suoalue on on noin viisikymmentä vuotta sitten ojitettua ja metsittynyttä talousmetsää. Valtioneuvosto on linnjannut, että turvetuotanto pitää suunnata jo ojitetuille suoalueille. Toimija on valtakunnallinen ja alue täyttää edellytykset.

Kalatalousalue ei anna minkäänlaista lausuntoa puolesta eikä vastaan. Keskusteluissa tuli esiin Virojoen vesistön nykytila.

Happamien suovesien takia Virojoen kala- ja rapukanta romahti noin 50 vuotta sitten, eikä aiotun turvetuotannon uskota muuttavan tilannetta, joten olimme samaa mieltä Miehikkälän kunnan hallituksen kanssa siitä, ettei valumien tule sallia tulevaisuudessa lisääntyä. Vaelluskalat eivät pääse nousemaan kuin Kantturakosken voimalaitokselle saakka, joten Rautalanselän olemattomalla taimenkannalla ei ole kalataloudellista merkitystä.

Valtion tuella tehdyistä Virojoen vesistöalueen soiden ojituksista

pitää ottaa metsänkasvatuksen tuotto talteen nyt ja tulevaisuudessa.

Nykyinen ilmastopolitiikka menee niin pahasti yli, että henkilökohtaisesti asetan metsäntuoton ja turvetuotannon etusijalle. Usien turvesoiden perustaminen pitää sallia, niin kauan, kunnes valtiovalta sen mahdollisesti jollain perustellulla syyllä kieltää.

Tuomo Peltola

Lehtileikkeitä Kymen Sanomista ja Kaakonkulmasta.

Virolahti vastustaa turpeenottolupaa

MIEHIKKÄLÄ | Virolahden kunnanhallitus esittää Vapon Heinä-Vaajersuon ympäristölupahakemuksen hylkäämistä.

TIINA KATAJISTO

VIROLAHDEN kunnanhallitus vastustaa turpeenotokseen myöntämistä Miehikkälän Heinä-Vaajersuolle. Vapo Oy on tehnyt ympäristölupahakemuksen turvetuotantosuhteelle. Kunnanhallitus perustelee kantansa sillä, että suunnitellulla turvetuotannolla olisi vesistövaikutuksia Virojoen ja Vaajersuon alueella. Virojoen kanta on omalla nimellä pyrkinyt viihentämään alueen vesistövaikutusten poistamiseen. Jätevesikäsittelyn poistaminen Virojoesta ja Vaajersuosta on parannettu viimeisen reijon kymmenen vuoden aikana useita miljoonia euroja, hallitus toteaa. Lisäksi alue on kunnanhallituksen mukaan alueellisesti merkittävien vesistöjen pesimäpaikka. Hallituksen päätös on...

Heinä-Vaajersuo



PÄÄKIRJOITUS

Miehikkälän kanta ympäripyöreä

Miehikkälän kunnanhallitus ei ollut valinnut oikein kukaan Vapo Oy:n turvetuotantosuhteesta. Miehikkälä vastasi viime viikolla Etelä-Suomen aluehallintovirastolle, että kanta edellyttää Vapon maanomistajan ympäristövaikutus selvityksen tekemistä. Kunnanhallituksen päätös perustuu niin ollen kunnanjohtajan selvitykseen, jossa kielteinen kanta ympäristövaikutusten osalta on selvästi esillä. Arvioinnat ja, mikä näin toimittain, sillä...

"Puolustavia ääniä kunnasta ei juuri ole kuulunut."

Kunnanhallitus on asettanut keskeiset, mutta kielteiset kunnasta tai aluetta ei ole saanut arvioita alueen asukkaista. Josko se on ollut kunnassa puolesta tai vastaan. Heistä Vaajersuon vaikutusten turvetuotannosta on jo alkuvaiheilla herättänyt kiinnostusta vastustajia. Aluehallintovirastolle annettiin yli 20 vastustusta, joihin turvetuotanto perustamista vastustetaan. Puolustavia ääniä kunnasta ei juuri ole kuulunut. Kunt Virolahden Hämäläisessä on turvetuotantoa vastustettiin kymmeniä ja kymmeniä vuosia sitten, jolloin postinoma oli, mikä kanta löytyy jos kunnan alueella perustetaan uusi turvetuotanto. Vastaus oli yksiselitteisesti ei yhteisö on. Ei työpöytä, ei verotusta, ei yhteisö on. Sama koskee Miehikkälää. Mikään ei kunnasta riskivälillä katoavissa puolesta on turvetuotantoa vastaan. Päättäjien, riikki ympäristön tilanteesta on. Vastaus on kunnasta kunnasta - alla on turvetuotantoa vastustajia. Sopiit alla kunnat, mikä kanta ei halua selittää ottaa kantaan harkittua vastaan. Nykyinen ilmastopolitiikka tulevaisuudessa tällainen ei anna kantaan hyviä tuloja.

KAAKONKULMA

SYKSYN RIENTOJA

klamila.fi - rantai fi kalenterista

KESKIVIIKKOISIN

Seniorit surffaa 10:00 – 12:00

Klamilan Kylätupa Ronkulissa maksutonta opastusta tietokoneen, älypuhelimien tai tabletin käyttöön. Vertaistuki-koulutusta. Muuttuvia aiheita, lopuksi kahvitarjoilua. Kaikki Tervetulleita!

Jumppa 12:00 – 13:30

Miki Björklundin ohjaama jumppa Klamilan mäntyrinteen kerhohuoneessa.

4H-monitoimikerho 17:00 – 18:30

Nuortentalolla Klamilassa, vetää Satu Malmi. Jäsenyys maksaa 35e/vuosi. Askartelua, leikkejä, kokkausta...

MAANANTAISIN

Mäntlahden lentopallo 18:00 – 20:00

Vilniemen urheilutalolla Lempeän lentopallon sisäpelikausi pelataan 9.9. alkaen Vilniemen Urheilutalolla maanantaisin klo 18 alkaen.

Partio, Kissanpennut 18:00 – 19:00

Rajan Reippaiden 1-3 luokkalaisten kerho, vetäjinä Jonna Haaja ja Eve Urpalainen.

KAUPPIAANTALOMUSEON PERUSNÄYTTELY

Kauppiaantalomuseo on avoinna syksyllä 2019 kaupunginmuseon perusnäyttelyuudistuksesta johdettavan sulun vuoksi. Museon perusnäyttely esittelee käsityöläis- ja kauppiasperinnettä vuonna 1841 rakennetussa puutalomiljöössä idyllisine pihapiireineen.



Avoinna: ke 14 – 18
to – la 12 – 16

Pääsymaksut: 0 / 1 / 2 euroa. Meillä käy myös museokortti. Keskiviikkoisin vapaa pääsy. Kasarminkatu 6, 49400 Hamina, p. 040 199 1287, 040 199 1292.



Posti Green

KLAMILAN KIRKOSSA

20.10. klo 10 Messu, kirkkokahvit

17.11. klo 10 Klamilan kirkon vuosipäivämessu (64 v), kirkkokahvit



8.12. 2. adventtisunnuntai klo 14
Joululaulumessu, kirkkokahvit

19.12. torstaina klo 19
Kauneimmat Joululaulut, kirkkokuoro

25.12. 2. joulupäivä klo 10
Jumalanpalvelus

Pirjo Järvenkylä



Kylätupa Ronkuli avoinna:

**Kylätupa avoinna 19.8. alkaen:
ke-pe klo 10-17**

Puh. 05 357 3103, klamilanseutu@pp.inet.fi

SILAKKAMARKKINAT

KLAMILAN SATAMASSA

SU 29.9.2019 klo 10-15

Tervetuloa!

Paikoituksenohjausmaksu 2€/ajoneuvo

Järjestäjä: Klamilan Seutu ry, puh. 050 366 8835
klamila.markkinat@gmail.com

Sunnuntai 29.9.2019 klo 10-15 Klamilan satamassa.

- Suuren suosion saavuttaneet syksyiset Silakkamarkkinat Klamilan satamassa. Paikoitusmaksu 2euroa/ajoneuvo.
- Yhteyshenkilö Heli Varjakoski, puh. 0500 844547. Järj. Klamilan Seutu ry
- Osoite: Kalasatamantie 153, Klamila
- <https://klamila.fi/markkinat/>